

[Aksel Larsen.]

pering, Atlantpagten, så spiller eksistensen og opretholdelsen af et dansk militærvæsen en så ringe rolle, at den såkaldte magtbalance ikke forrykkes ved dansk — man må gerne kalde det ensidig — afrustning.

Hertil kommer, at et land af Danmarks størrelse og befolkningstal med dets geografiske beliggenhed i tilfælde af den eneste tænkbare mulighed for krig på vore bredde- og længdegrader ikke kan forsvares, at dets befolkning ikke kan beskyttes med militære midler, det være sig danske eller andre. Af deltagelse i en krig kan Danmark kun forvente ét: den totale ødelæggelse, og det hvad enten den føres med kernevåben eller med de såkaldte konventionelle våben.

Derfor er vi, som man ved, tilhængere af total dansk afrustning. Vi hævder ikke, at dansk afrustning giver os sikkerhed, hvis krigen — hvad ingen håber — skulle komme, men vi er overbevist om, at et afrustet og alliancefrit Danmark vil have større mulighed for at holde sig uden for en krig end et oprustet Danmark, der er medlem af en militæralliance, samtidig med at dansk afrustning vil være et effektivt bidrag til at fremme den internationale afspænding og fremme verdensomspændende nedrustning.

Vi erindrer desuden om, at hvad De Forenede Nationers komité har sagt om afrustningens gennemførlighed og gavnlige virkninger, naturligvis også gælder isoleret for Danmark. Vi er nu i dette land godt på vej til at ofre to milliarder kroner om året på et militærvæsen, som i bedste fald ingen nytte er til. Anvendelse af disse kolossale midler til investering i fredelig produktion, sociale forbedringer og kulturelle fremskridt vil være til umiddelbar gavn for hele vort samfund, for alle mennesker i landet. Derved vil vi også bedre og lettere end hidtil kunne opfylde vore pligter med hensyn til hjælpen til de såkaldte u-lande.

Vi ved meget vel, at vi endnu er det eneste parti i Danmark, som har disse synspunkter, denne politik. Vi går imidlertid ud fra, at ligesom alle De Forenede Nationers medlemsstater — også Danmark — har anset det for rimeligt og nødvendigt at foranstalte en grundig undersøgelse, dels af hvorvidt afrustning kan praktisk virke-

liggøres, dels af hvorledes dette kan ske og med hvilke følger, så må alle uanset deres nuværende mening om afrustning eller ikke-afrustning kunne tilslutte sig det forslag, vi stiller om, at en sådan undersøgelse skal foretages for Danmarks vedkommende.

Vort forslag til beslutning går altså ud på, at regeringen skal nedsætte en kommission, som skal foretage de fornødne undersøgelser og fremlægge resultatet i en betænkning til regering og folketing.

Vi foreslår at kommissionen skal undersøge afrustningens konsekvenser for Danmarks økonomi i almindelighed og i forbindelse hermed udtale sig om de økonomiske foranstaltninger, der bør træffes i forbindelse med dansk afrustning. Kommissionen skal desuden overveje spørgsmålet om, hvad soldater og befalingsmænd skal beskæftiges med, når hær, flåde og luftvåben afskaffes, og fremkomme med forslag eller ideer om, hvad militære bygninger, anlæg og arealer kan anvendes til.

Nu har de militære værn jo fået tildelt en række civile opgaver såsom fiskeriinspektion og anden kontrol med farvandene, forskellige andre bevogtningsopgaver, redningstjeneste, fyr- og vagervæsen o. s. v. Sådanne opgaver skal også løses, når Danmark er afrustet, og derfor får kommissionen til opgave at fremkomme med forslag til disse opgavers løsning.

Der hersker jo i folketinget enighed om, at Danmark har forpligtelser over for De Forenede Nationer, også når det gælder opretholdelse af freden eller afværgelse af konflikter, hvor sådanne truer. Formelt foreligger der ganske vist ikke sådanne forpligtelser, men ingen tænker sig, at vi skulle unddrage os vore moralske forpligtelser. Derfor har Danmark også bidraget med visse styrker eller mandskab til støtte for De Forenede Nationers indsats ved Suez og i Congo. Vi godkender fuldt ud de overvejelser, der er i gang mellem de nordiske landes regeringer om at sikre, at vore lande permanent kan stille sådanne styrker til rådighed.

Det mener vi også et afrustet Danmark bør gøre i en tid, hvor den internationale nedrustning ikke har gjort sådanne fremskridt, at opstilling og udsendelse af FN-styrker er blevet unødvendig. Derfor foreslår vi, at kommissionen skal undersøge,